

Langsua
nasjonalparkstyre

Møteinnkalling

Utvalg: Langsua nasjonalparkstyre
Møtested: Teams
Dato: 27.09.2022
Tidspunkt: 08:30

Eventuelt forfall må meldes snarest til nasjonalparkforvalter. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Saksliste

Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv- saksnr
ST 21/2022	Godkjenning av protokoll/innkalling		
ST 22/2022	Sak - Espedalen LVO - Gjenopptakelse av jordbruksdrift ved Vollasetra i Nord-Fron		2021/3815
ST 23/2022	Søknad om oppsetting av sikteskive integrert i varde - Skaget - Langsua nasjonalpark		2022/7975
ST 24/2022	Langsua nasjonalparkstyre - disponering av styrets midler 2022		2022/9176
ST 25/2022	Klage på avslag for opplag båt - Oppsjømyra naturreservat		2022/1345
ST 26/2022	Referatsaker		
	Langsua nasjonalparkstyre - orienteringssaker i møte 27.09.22		2022/1962
ST 27/2022	Delegerte vedtak		
	Referatsak		
	Søknad - Røssjøen NR - barmark - uttransport av felt hjortevilt - Hans Solbrekken Ruuds jaktlag		2022/2774
	Delegert vedtak - Dispensasjon - Langsua NP - Oppsjømyra NR - uttransport av felt elg - Gausdal Fjellstyre		2022/8039
	Endring av vilkår - Langsua NP - Oppsjømyra NR - uttransport felt elg - Gausdal fjellstyre		2022/8039
	Delegert vedtak - dispensasjon - Espedalen LVO - motorferdsel barmark - kjørespor Vetafjellet - Grytlia seter - jaktlaget Grytlia		2022/6309
	Delegert vedtak - dispensasjon - Espedalen LVO - Storhøliseter - parkering av campingvogn - Oppland og omegn hesteeierforening - 2022		2022/3516
	Delegert vedtak - dispensasjon - Kjølaåne NR - fjerning av steiner fra skiløypetrase 2022 - Yddin og Javnlie Løypelag		2022/7171
	Delegert vedtak - dispensasjon - Kjølaåne NR - fotografering med drone - Thor Østbye		2022/8972
	Søknad - Røssjøen NR - trening av jakthund - Hans Solbrekken Ruuds jaktlag		2022/2783
	Søknad - Haldorbu LVO - Kvitfeten - Haldorbu - Haldorbu Fellesdrift		2022/7270
ST 28/2022	Eventuelt		
ST 29/2022	Faglig innslag		

ST 21/2022 Godkjenning av protokoll/innkalling

Arkivsaksnummer: 2021/3815-14

Saksbehandler: Ulf Ullring

Dato: 21.09.2022

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Langsua nasjonalparkstyre	22/2022	27.09.2022

Sak - Espedalen LVO - Gjenopptakelse av jordbruksdrift ved Vollasetra 204/20 i Nord-Fron

Innstilling fra forvalter

Langsua nasjonalparkstyre gir Jan Solberg tillatelse til å gjenoppta jordbruksdriften på Vollasetra 204/20 og i den forbindelse tilbakeføre for overflatedyrking 7,2 daa med tidligere slåtte-mark som har vært gjengrodd. Tillatelsen er gitt med hjemmel i vernebestemmelsene for Espedalen LVO § 3 pkt. 1.3 g. I den forbindelse gis det også tillatelse til motorferdsel for gjennomføring av dyrkingstiltaket langs kjøresporet mellom Storhølivegen og Vollasetra, jf. § 3 pkt. 6.3 d.

Tillatelsene gis med følgende vilkår:

- Tillatelsen gjelder kun overflatedyrking, og ikke fulldyrking. Dette inkluderer kun fjerning av mindre overflatestein som kan komme i konflikt med høstestyr og ikke oppgraving av stor jordfast stein. Eventuell oppgraving av slik stein må det søkes særskilt om.
- Det skal benyttes mest mulig natur- og miljøtilpasset teknologi og metoder for gjennomføring av tiltaket (nml § 12), og oppretting av eventuelle skader av vesentlig betydning skal bekostes av søkeren (nml 11).
- Det skal tas særskilt hensyn til kjente og eventuelt ukjente kulturminner.
- Tillatelsen for gjennomføring av dyrkingstiltaket gjelder for to år, dvs. fram til utgangen av 2024. For motorferdsel i forbindelse med jordbruksdrift etter dette må det søkes særskilt.

--- slutt på innstilling ---

Dokumenter i saken

Søknad om overflatedyrking og gjenopptakelse av jordbruksdrift på Vollasetra 204/20 m/vedlegg 1-14 er vedlagt saken.

Saksopplysninger

Jan Solberg søkte 25. mars 2021 Nord-Fron kommune om tillatelse til oppdyrking av en delvis gjengrodd del av kvea på 7,2 daa. Kommunen sendte søknaden ut på høring til oss i nasjonalparkstyret, Fron fjellstyre m.fl. Vi svarte på vegne av nasjonalparkstyret følgende:

«Viser til Søknad om godkjenning av plan for nydyrking på gnr. 204/20, parsell med gnr. 408/1/27, høring.

I høringsbrevet fra Nord-Fron kommune står det:

«Nord-Fron kommune har motteke søknad frå eigaren Jan Solberg om overflatedyrking av vel 7 daa på Vollsetra. Dyrkingsfeltet er tidlegare dyrka mark som ikkje har vore brukt på meir enn 30 år. Arealet er attgrodd.

Det er ikkje gjort treff ved søk i naturdatabase, men på parsellen er det merka for eit kulturminne. Dette ligg godt utanom dyrkingsfeltet.»

Langsua nasjonalparkstyre kjenner godt til Vollsetra gjennom en rekke saker det siste tiåret siden opprettelsen av Espedalen LVO. Vi har tidligere avvist alle søknader som legger til grunn at Vollsetra er ei seter i drift eller ei seter tilknyttet en reell jordbruksvirksomhet i drift med behov for dyrkingsjord, og vårt standpunkt er fortsatt det same. Vi har til nå ikke sett at Vollsetra inngår i noen seriøs jordbrukssammenheng, og vi anser derfor Vollsetra i dag som en privat rekreasjonseiendom på lik linje med andre private hytteeiendommer i landskapsvernområdet. For dette legger vi til grunn seterforskriftens § 6, og vi utdyper dette i vår forvaltningsplan kap. 5.2 om jordbruk.

*Her heter det at bestemmelsen knyttet til seterdrift bare er for setre tilknyttet en reell jordbruksvirksomhet. Med dette menes en kommersiell jordbruksvirksomhet som mottar produksjonsstøtte. **Når dette kriteriet er oppfylt kan det søkes om gjenopptakelse av jordbruksdriften på setra og om oppdyrking.** Det er likevel ingen garanti for at oppdyrking vil bli tillatt, da det må vurderes i en større sammenheng i forhold til brukets behov for å dyrke opp, samt behovet for motorferdsel og eventuelle andre inngrep i forbindelse med framtidig drift på stedet.*

Kvea på Vollsetra er inngjerda og har vært det i alle fall siden før 2014. Det har i denne perioden ikke vært noe til hinder for å nytte kvea til husdyrbeite, uten at det har vært gjort forsøk på dette. Ut fra rent jordbruksfaglige kriterier er nytteverdien og lønnsomheten i en oppdyrking her heller tvilsom. Kjøresporet fram dit egner seg heller ikke for tunge landbruksmaskiner. Vi stiller derfor et stort spørsmålstegn ved realismen, nytteverdien og den økonomiske bærekraften i dette prosjektet. Samtidig er det ingenting i vårt regelverk som er til hinder for å kultivere kvea gjennom beiting med f.eks. vær, hest eller ungdyr og hogst/tykning av krattskogen, og siden benytte kvea som den er.»

Nord-Fron kommune avslo søknaden på grunnlag av vår uttalelse og Fron fjellstyre sitt avslag med lignende begrunnelse som oss, **dvs. at det må sannsynliggjøres et reelt jordbruk knyttet til bruken av seterkvea.** Avslaget hos kommunen ble innklagd av søkeren og oversendt Statsforvalteren for endelig avgjørelse. Statsforvalteren mente kommunens behandling var mangelfull og lente seg for mye på høringsuttalelsene, og sendte saken tilbake til kommunen for ny behandling. Nord-Fron kommune fant da ut at de likevel kunne godkjenne søknaden, og søknaden kom etterhvert til oss i nasjonalparkstyret også på forsommeren 2022.

Vi har både i denne saken og i tidligere saker gjort det klart for både søker, kommune og fjellstyre at vi er positive til en gjenopptaking og vedlikehold av setra gjennom tradisjonell bruk med beitedyr. Jordbearbeiding og slått har vi derimot vært skeptiske til av to grunner som bryter med den tradisjonelle driften av stedet og vil kunne påvirke landskapet svært negativt. Først, faren for å dra opp mye stor stein og behov for deponi av dette, som vi har

erfart andre steder fort kan bli konfliktfylt. Derneft, behovet for tung transport langs det enkle kjøreparet. Det er ikke dimensjonert for dagens store landbruksmaskiner og ofte tunge transport.

Hjemmelsgrunnlag

Verneformålet

Formålet med Espedalen landskapsvernområde (LVO) er å ta vare på et natur- og kulturlandskap med økologisk verdi, kulturell verdi, opplevelsesverdi, og som er identitetsskapende.

Videre er formålet med vernet å:

- Ta vare på et stort sammenhengende naturområde med et rikt dyre- og planteliv som preger landskapet.
- Ta vare på og opprettholde et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap der seterlandskapet med beitebruk, seterbebyggelse og setervoller, kulturminner, samt skog og annen vegetasjon, utgjør en vesentlig del av landskapets egenart.
- Ta vare på biologiske mangfold som preger landskapet, herunder naturtyper som naturbeitemark, slåttemark, bekkekluft og bergvegg, gammel barskog, myr, herunder rikmyr, ferskvann/våtmark, og arter knyttet til disse.
- Ta vare på landskapsformer og kvartærgeologiske forekomster.

Allmennheten skal gis anledning til natur- og landskapsopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging (jf. § 1 i verneforskriften).

Vernebestemmelsene

§3 pkt. 1.1: «Området er vernet mot inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets særpreg eller karakter.» Dette inkluderer bl.a. graving og påfylling av masse, uttak og fjerning av større steiner og blokker, nydyrking, m.m. – lista er ikke uttømmende.»

§3 pkt. 6.1: «Motorferdsel til lands, til vanns og i lufta under 300 m fra bakken er forbudt.»

§3 pkt. 7.1: «Forurensning og forsøpling er forbudt. All bruk av kjemiske midler som kan påvirke naturmiljøet er forbudt.»

Men det er gitt eller kan gis unntak fra forbudene i nærmere beskrevne sammenhenger. Bestemmelser av relevans for vurdering av søknaden er særlig:

- Pkt. 1.2 a): Drift og vedlikehold av jordbruksareal på eksisterende setre etter forvaltningsplanens retningslinjer, er uten videre tillatt.
- Pkt. 1.3 g): Det kan gis tillatelse til **gjenopptakelse** av jordbruksdrift, inkludert seterdrift på nedlagte setervoller.
- Pkt. 1.3 h): Det kan gis tillatelse til oppdyrking/beitekultivering av **nye** areal der det er nødvendig, i samsvar med forvaltningsplanen, se denne.
- Pkt. 6.2 b): Motorferdsel på innmark og setervoller i forbindelser med drift og vedlikehold av jordbruksareal er uten videre tillatt.

- Pkt. 6.3 c): Det kan gis tillatelse til motorferdsel på barmark i forbindelse med vedlikehold og oppsetting av nye gjerder og sankekvever.
- Pkt. 6.3 d): Det kan gis tillatelse til motorferdsel på barmark langs kjørespor i forbindelse med jordbruksnæring og vedlikehold av kjørespor i samsvar med forvaltningsplanen.
- Pkt. 7.2 a): Bruk av husdyrgjødsel, kunstgjødsel, kalk og sprøytemidler på dyrka mark i samsvar med forvaltningsplan er tillatt.
- Pkt. 7.3 a): Det kan gis tillatelse til bruk av plantevernmidler for stubbebehandling ved rydding av setervoller.

Forvaltningsplanen

Forvaltningsmål for jordbruk: «Legge til rette for jordbruksvirksomhet som ivaretar verneområdenes åpne seter- og beitelandskap med et rikt biologisk mangfold.»

Overordna retningslinjer for jordbruk:

- Vernebestemmelsene er **ikke til hinder for tradisjonell jordbruksvirksomhet med beite- og støls-/seterbruk**. Tilleggsnæringer kan tillates innenfor rammen av verneformål og vernebestemmelser. Bestemmelsene er heller ikke til hinder for bruk og vedlikehold av bygninger, anlegg og innretninger i forbindelse med slik virksomhet, eller oppsetting av saltstein, merkeavlesere og tilsvarende innretninger i forbindelse med husdyrbeiting.
- Det skal **legges vekt på at tiltak i jordbruket er natur- og miljøvennlige**, slik at de oppfyller naturmangfoldlovens krav til bærekraftig naturbruk (nml kapittel II).
- **Driftsformer som fremmer og bevarer det biologiske mangfoldet og viktige landskapsverdier skal stimuleres**. Et målretta beitebruk som bevarer sårbare arter og naturtyper er ønskelig.

Retningslinjer for jordbruk:

- **Eksisterende seter-/stølsdrift, slått av seterinnmark og beitebruk er ikke søknadspliktig**. Gjenopptagelse av nedlagt seterdrift og bruk av seterinnmark er **derimot søknadspliktig**, og fjellovens bestemmelser (20-års regelen) legges til grunn i slike saker, jfr. også kgl. res ved opprettelsen av Langsua s.22. Motorferdsel i den forbindelse behandles i henhold til retningslinjene for motorferdsel kap. 5.7
- Ved rydding av gjengroende seter-/stølsvoller i landskapsvernområder kan nasjonalparkstyret gi tillatelse til bruk av plantevernmidler for stubbebehandling etter søknad. Slik praksis skal alltid være restriktiv og behovsprøvd.
- Oppstart av **tilleggsnæringer** i jordbruket **må ha som formål å styrke, ikke erstatte, tradisjonell jordbruksdrift** om de skal regnes som jordbruk etter vernebestemmelsene. Hva som ble regnet som tilleggsnæring ifølge Landbruksmyndighetenes retningslinjer ved vernetidspunktet vil bli tillagt vekt. Tilleggsnæringer som medfører økt behov for motorisert ferdsel og inngrep i utmark vil bli behandlet restriktivt.
- **Drift og vedlikehold av eksisterende bygninger, anlegg og innretninger for utøving av jordbruk er ikke søknadspliktig**. Men det skal søkes for all ombygging, påbygging og

nybygging av bygninger, anlegg og faste innretninger, inkludert gjerder, sankekve og skilleanlegg. Riving av støls-/seteranlegg er også søknadspliktig.

• **Motorferdsel på innmark er tillatt uten søknad, men all motorferdsel utenfor bilvei og dyrkamark i samband med jordbruk er søknadspliktig, med unntak for henting av syke/skadde husdyr, inkludert dyr som må avlives. Se retningslinjer i kap. 5.7.7.**

Jordbruket har gjennom husdyrbeiting og støls-/seterdrift bidratt til å utvikle mange av verneverdiene i Langsuas verneområder. Vern av kulturbetingete naturtyper inngår derfor i verneformålene for nasjonalparken og særlig landskapsvernområdene. Med jordbruk menes derfor først og fremst seter-/stølsdrift og beitebruk, og vernebestemmelsene legger til rette for at støls-/seterdrift kan opprettholdes eller videreutvikles på en bærekraftig måte i alle landskapsvern-områdene.

Tiltak for utøvelse av støls-/seterdrift og beitedrift er med noen få unntak ikke søknadspliktig, det samme er bruk og vedlikehold av anlegg, innretninger og bygninger direkte knyttet til jordbruksdriften. Vernebestemmelsene er dermed ikke til hinder for den alminnelige jordbruksutøvelse, men krever søknad til nasjonalparkstyret om det er snakk om naturinngrep, nybygging/ombygging, tiltak som berører kulturminner eller aktivitet med vesentlig forurensningsfare. I tilfelle jordbruksrelaterte tiltak som ikke er nevnt i vernebestemmelsene, må de vurderes etter den generelle vernebestemmelsen jf. § 48 i naturmangfoldloven.

Bestemmelsene knyttet til støls-/seterdrift gjelder **bare for støler/setre som er tilknyttet en reell jordbruksvirksomhet**. Når det gjelder vurdering av hvorvidt støler/setrer er i bruk eller gått ut av bruk, legger vi definisjonen i **seterforskriftens** (*Forskrift om seter og tilleggsjord m.m. i statsallmenning (FOR-1984-06-22-1302) § 4* til grunn. Der fremgår det at mjølkeproduksjon ikke er en forutsetning for at stølen/seteren regnes som å være i bruk. **Den regnes også å være i bruk dersom støls/setervollen blir høstet eller den blir nyttet som inngjerdet beite.**

All oppdyrking/nydyrking og beitekulturivering av nye areal er søknadspliktig, inkludert fulldyrking av areal som tidligere bare har vært overflatedyrket.

Bruk av husdyrgjødsel, kunstgjødsel, kalk og sprøytemiddel på dyrka mark er i landskapsvern-områdene (LVO) tillatt i samsvar med forvaltningsplanen. I utgangspunktet er tiltak som hører inn under normal drift av dyrka mark tillatt, men det bør likevel utøves en mer restriktiv praksis enn ved drift av dyrka mark nede i bygda, da omgivelsene er mer sårbare.

Vurdering

Saken vurderes etter verneformålet for Espedalen LVO, vernebestemmelsene og retningslinjer fra forvaltningsplanen. Kunnskapsgrunnlaget er også tilstrekkelig godt til å kunne vurdere det etter naturmangfoldlovens (nml) §§ 8-12, jf. nml §§ 8 & 9.

1. *Vil tiltaket kunne bidra til å oppfylle verneformålet, da særlig «Ta vare på og opprettholde et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap der seterlandskapet med beitebruk, seterbebyggelse og setervoller, kulturminner, samt skog og annen vegetasjon, utgjør en vesentlig del av landskapets egenart.» og «Ta vare på biologiske mangfold som preger landskapet, herunder naturtyper som naturbeitemark, slåttemark, og arter knyttet til disse.»?*

Tiltaket vil kunne bidra til å oppfylle verneformålet:

- Om dyrkingstiltaket følges opp med jordbruksdrift som gjenskaper og vedlikeholder seterkvea som et attraktivt kulturlandskap etter lokal tradisjon.
- Om man også tar vare på det øvrige kulturlandskapet i kvea med stedegen gras- og urtevegetasjon gjennom beitebruk.
- Om tiltaket gjennomføres på en varsom og hensynsfull måte, hvor man er oppmerksom på både kjente og ukjente kulturminner inne i kvea slik at disse ikke skades. Kulturminner har stor kunnskaps- og opplevelsesverdi for ettertida.

2. *Vil tiltaket kunne komme i konflikt med viktige biologiske verneverdier eller andre viktige hensyn i forvaltningen av verneområdet, jf. naturmangfoldlovens §§ 8-12?*

- Det er lite sannsynlig at viktige biologiske verneverdier vil påvirkes nevneverdig, da det ikke er registrert noen slike inne på kvea. Dyrkingen kan langt på vei bli en gjenopptaking av en tidligere bruk som mange arter på stedet er godt tilpasset. Men man bør likevel være oppmerksom på at verdifulle kulturlandskapsarter kan finnes der, og inngrepene bør derfor være lite gjennomgripende og driften deretter så naturvennlig som mulig, med så lite intensiv bruk av kjemiske driftsmidler som mulig. Bruk av husdyrgjødsel er lite problematisk og tilpasset de arten man forventer å finne der.
- Kjøresporet inn til setra er et enkelt gammeldags traktorspor og ikke tilpasset store og tunge landbruksmaskiner. Det er en viss risiko for at sporet, som nå er rimelig tørt og lite markert, vil kunne utvikle seg i en negativ retning. Kjøring langs sporet med stor traktor og tungt hengerlass bør derfor begrenses så mye som mulig og eventuelle skader utbedres, jf. nml §§ 12 og 11. Tung kjøring, som med rundballer, bør foregå i tørt vær eller på frossen mark. Furutrær langs kjøresporet står dessuten utsatt til. Man bør unngå å skade disse, da de har landskapsmessig og biologisk verdi.
- Gjenopptakingen av jordbruksdriften i kvea kan komme til å skade kulturminner der om man ikke er tilstrekkelig oppmerksom på dem. Det kjente kulturminnet som finnes der bør derfor merkes og avgrenses på en eller annen måte for å unngå skader fra maskiner. Samtidig bør man også ha øye for at det kan dukke opp nye ukjente kulturminner.
- For drift av seterkvea er det nødvendig med kjøretillatelse langs kjøresporet. Slike kjøretillatelser gis etter egne regler og skal være knyttet til landbruksdrift med beitedyr eller grashøsting, og skal bare gis for nødvendig kjøring for bruk og vedlikehold av setra. Dvs. inkluderer ikke rekreasjonsmessig bruk av setra.

3. *Vil tiltaket være en del av eksisterende og framtidig landbruksvirksomhet? Og vil tiltaket kunne styrke denne?*

Dette er fremdeles det mest uklare punktet i saken. Søkeren viser til at begge hans to bruk er i drift som leiejord for to lokale bønder. Og han oppgir i dyrkingssøknaden til kommunen at grasproduksjonen og beitet på Vollasetra skal leies bort til en av dem, som også har seterjord på Storhøliseter, altså langs samme setervei. I epost av 20. september d.å. skriver han imidlertid at han selv skal slå graset, leie balling og pakking, og deretter selge graset til de to som leier jorda på bruka hans.

Kommunen gir i sitt omgjorte vedtak kun en generell vurdering om at «*Auka disponibel dyrkamark er regelmessig ei styrke for gardsbruket anten eigedomen blir drive av eigar eller leigar.*», noe man kan si om enhver gård, og avviser å gjøre en mer konkret vurdering av tiltakets verdi for gården.

Slåttearealet som skal restaureres og overflatedyrkes er på 7,2 daa og vil da med én høsting på 900 meters høyde over havet kunne gi 5-10 rundballer med gras årlig. Dette vil neppe være av stor betydning driftsøkonomisk da verdien av rundballene på ingen måte vil dekke kostnadene ved dyrkingen. Verdien for framtidig jordbruk vil heller ligge i at setra igjen blir driftsmessig tilgjengelig for husdyrbruk gjennom hogst og rydding, først og fremst som inngjerda beiteområde for søkerens eller andre brukeres dyr. Dette har forøvrig vært en mulighet søkeren har hatt utan å måtte søke nasjonalparkstyret om tillatelse i alle år siden opprettelsen av verneområdet i 2011.

Det avgjørende i forhold til verneområdets formål og forvaltningsplan er imidlertid at det skjer en reell landbruksmessig utnytting av seterkvea som også evner å ivareta de landskapsmessige og biologiske verdiene knyttet til seterlandskapet. Planen som nå presenteres i søknaden vil utvilsomt kunne gjøre det.

4. Eventuelle merverdier

En restaurering av setra vil kunne ha kulturell verdi og opplevelsesverdi som kulturlandskap. Det finnes også et automatisk fredet kulturminne – et jernvinneanlegg - inne i kvea, som viser bruk av stedet tilbake til jernalderen. Med hensynsfull drift og vedlikehold kan setra bli et verdifullt lite kulturlandskap i landskapsvernområdet.

5. Samlet vurdering og tilrådning

De tiltakene som presenteres i denne søknaden som det må søkes om etter vernebestemmelsene for Espedalen LVO, gjelder gjenopptaking av tidligere drift av seterkve på Vollasetra (§ 3 pkt. 1.3 g) og eventuell fjerning av større stein og blokker i forbindelse med overflatedyrkingen av slåttemark på setra (§ 3 pkt. 1.1). Hogst, krattrydding/knusing, overflateharving/fresing og fjerning av mindre overflatestein for å jevne slåttemarka, gjødsling og såing ansees som vanlig drift og vedlikehold av jordbruksareal og er ikke søknadspliktig på **eksisterende** setre (§ 3 pkt. 1.2 a). Marka på Vollasetra har ikke vært brukt og vedlikeholdt på svært lenge, men vi legger her vekt på at Statskog/Fron fjellstyre ikke anser setra som falt i det fri, og at det i tida siden vernevedtaket har stått et solid gjerde rundt kvea med muligheter for beitedyr å være der. Vi vil derfor vurdere søknaden etter disse bestemmelsene og ikke som nydyrking (§ 3 pkt. 1.3 h).

Vi har også vært skeptiske til søkerens opplegg på Vollasetra og ikke oppfattet tidligere planer som seriøs landbruksdrift. Denne gangen har opplysningene som er gitt gjennom søknaden og gjennom tilleggsopplysninger avklart et realistisk prosjekt med flere muligheter for framtidig bruk.

Dyrkingen er begrenset til deler av området innenfor kvea som også tidligere har vært dyrka, og resten av det inngjerdete området kan ellers nyttes som beiteområde som før i tida. Tiltaket og framtidig drift vil ellers påvirke kjøresporet fra Storhølivegen ved større maskintrafikk enn i dag. Det er ikke bilveg til Vollasetra, men det er et bra kjørespor på 900m fra Storhølivegen. Kjøresporet har i sin tid oppstått som et resultat av jordbruksdrifta på setra og det er naturlig at det fortsatt benyttes når driften skal gjenopptas og vedlikeholdes som et enkelt kjørespor for traktor. Det er naturlig at et slitt kjørespor etter hvert blir slitt og har behov for vedlikehold, noe som nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til etter søknad.

Overflatedyrkinga og den framtidige drifta på setra vil således ikke være noen ny virksomhet eller representere et nytt naturinngrep i området, men bestå av en gjenopptakelse av tidligere tiders virksomhet, om enn i noe modernisert form, med større maskiner mm. De

konkrete tiltakene som er planlagt gjennomført er i liten grad søknadspliktig, og vurderes til tross for tydelig landskapspåvirkning heller ikke som en trussel mot økosystemet i verneområdet som helhet, jf. nml § 10. Tvert imot er det håp om at resultatet vil gjenspeile et verdifullt kulturlandskap. Det forventes likevel at brukeren(e) tilpasser utstyr og gjennomføring av dyrkingstiltaket på en natur- og miljøvennlig måte (nml § 12), og oppretting av eventuelle skader av vesentlig betydning som følge av brudd på dette skal bekostes av søkeren (nml 11).

Med gitte vilkår som ivaretar omkringliggende naturmiljø kan tiltaket derfor tillates.

Arkivsaksnummer: 2022/7975-2

Saksbehandler: Morten Liebe

Dato: 22.09.2022

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Langsua nasjonalparkstyre	23/2022	27.09.2022

Søknad om oppsetting av sikteskive integrert i varde - Skaget - Langsua nasjonalpark

Innstilling fra forvalter

Langsua nasjonalparkstyre gjør ikke unntak fra verneforskriften for etablering av sikteskive på toppen av Skaget i Øystre Slidre kommune som en integrert løsning i en restaurert varde.

Avslaget begrunnes med:

- Tiltaket er konflikt med verneformålet og verneforskriften for Langsua nasjonalpark.
- Tiltaket oppfyller ikke kriteriene i naturmangfoldlovens §48 fort evt. å kunne gjøre et unntak fra verneforskriften.
- Tiltaket oppfyller ikke forvaltningsplanen med besøksstrategien.
- Tiltaket har en klar presedensvirkning hvis det blir vedtatt.

Styret råder prosjektgruppa til å arbeide videre med å finne en elektronisk løsning.

--- slutt på innstilling ---

Dokumenter i saken

- Søknad fra prosjektgruppa gjengitt nedenfor.
- Arbeidsbeskrivelse for montering – ikke gjengitt

Saksopplysninger

Ny søknad

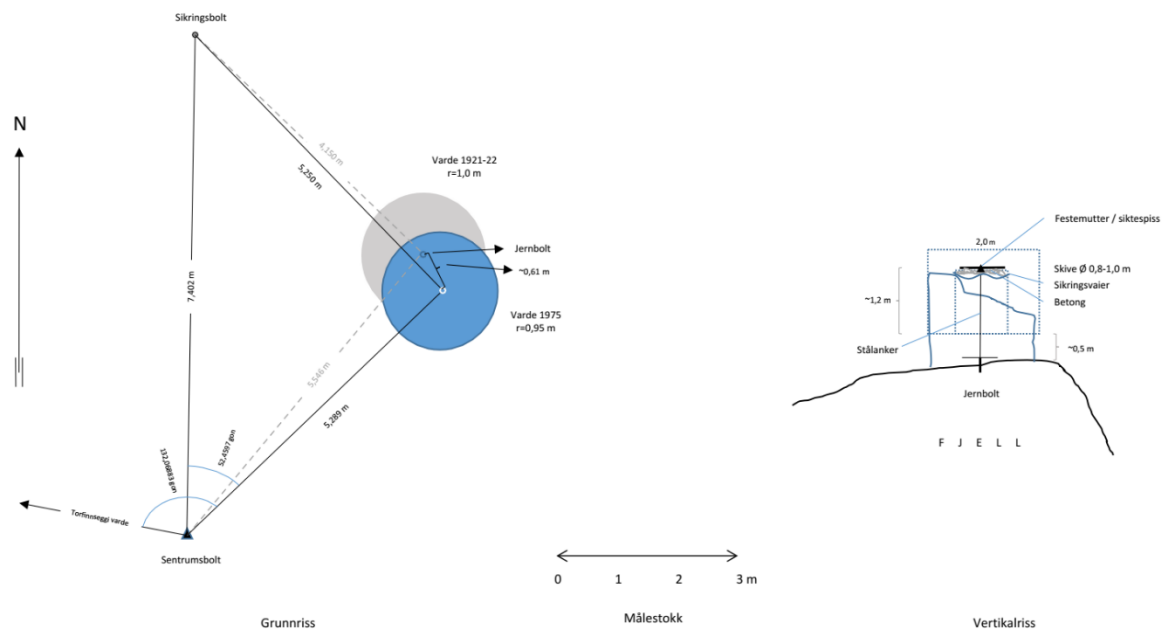
Skaget er kongen av fjell i Valdres, med et vidt utsyn, men mangler en sikteskive. En prosjektgruppe har i flere år arbeidet med et forslag til hvordan dette kan gjennomføres. På toppen av Skaget finnes en større varde som er stadig mer nedrast. Denne fremstår nå både som et estetisk negativt element på toppen av fjellet og den kan klart være farlig for besøkende.

Vedlagte forslag er utarbeidet av Trond Espelund, Kartverket, og viser hvordan en sikteskive kan plasseres som del av en restaurert varde. Dette forslaget innebærer ikke et større inngrep i naturen da det vil plasseres på toppen av eksisterende varde. Jeg vedlegger også en epost fra avdelingsdirektør Bratheim i Geosidivisjonen i Kartverket som bekrefter at de støtter vårt forslag.

Selve skiven er som kjent allerede utarbeidet av nå avdøde Jan Wollan. Det søkes herved om tillatelse til å gjennomføre foreslåtte prosjekt. Vi håper nasjonalparkstyret ønsker å delta for å oppnå et best mulig resultat. Prosjektgruppen ser for seg å skaffe finansiering til prosjektet og håper å kunne ferdigstille det sensommer 2023.

Skaget E31T0034 -1.ordens hovedpunkt NGO1948 stasjon nr. 59

N=6795231,649 m
E=510711,200 m
H=1685,372 m topp bolt NN54
Koordinater i Euref89 UTM sone 32
Sentrumsbolt og sikringsbolt har ø15 mm og av kobber. Jernbolt ø19 mm i varde.

Skaget er ikke med i Verneplan for kart og oppmåling, så det er derfor ikke aktuelt å fredet varden. De gamle oppmålingsvarden er viktige kulturminner og derfor er det viktig å ta vare på dem selv om de ikke er fredet. Varden på Skaget er som bildet viser kraftig utrast, og verneverdien er derfor redusert. Det beste ville vært å få bygget opp igjen varden og plassere sikteskiva et annet sted på toppen, men etter avslag fra Miljødirektoratet er det ikke mulig å få til. Jeg støtter derfor forslaget om å bygge om varden og plassere en sikteskive på toppen.

Vedlagt søknaden foreligger en konkret arbeidsbeskrivelse for bygging og montering. Den er ikke tatt med her.

Langsua nasjonalparkstyre gjorde en prinsipiell vurdering av spørsmålet om sikteskiver i nasjonalparken i møte 02.11.20 (sak 40/2020):

Alternative telefonbaserte løsninger anbefales primært testet og brukt for å unngå inngrep i verneområdene. Sikteskiver kan evt. tillates i et landskapsvernområde under visse forhold og forutsetninger. Sikteskiver på et utvalg av topper i nasjonalparken strider mot verneformål og verneforskrift, og har samtidig ikke hjemmel i naturmangfoldlovens unntaksbestemmelse, §48.

Langsua nasjonalparkstyre gjorde i møte 21.12.20 (sak 50/2020) følgende vedtak:

Langsa nasjonalparkstyret gir ikke tillatelse til etablering av sikteskive på Skaget. Det henvises til det prinsipielle vedtaket med underliggende vurderinger i sak 40/2020 når det gjelder slik etablering i nasjonalparken. Det er ikke forhold i denne saken som gjør at det nylig fattede prinsippvedtaket bør avvikes.

Nasjonalparkstyrets vedtak ble endelig klagebehandlet i Miljødirektoratet som konkluderte i brev av 31.08.21 følgende:

Miljødirektoratet stadfester vedtak truffet av Nasjonalparkstyret for Langsua nasjonalpark, 21.12.2020. Vedtaket er vurdert etter naturmangfoldloven § 48, jf. forvaltningsloven § 34.

I sin vurdering til nevnte vedtak skriver Miljødirektoratet (utdrag, sitat):

Søknaden må vurderes etter naturmangfoldloven § 48 første ledd første alternativ hvor forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig.

Bestemmelsen er først og fremst ment brukt på spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Vilåårene etter lovens første ledd første alternativ er kumulative og innebærer at tiltaket verken må stride mot vernevedtaket formål eller påvirke verneverdiene nevneverdig.

Dersom begge vilåårene i bestemmelsen er oppfylt, avgjør forvaltningsmyndigheten ut fra en skjønsmessig vurdering om dispensasjon skal gis eller ikke. En slik anledning til å vurdere en dispensasjon innebærer aldri at en søker har noe rettskrav på å få en tillatelse.

I forvaltningsplanen for verneområdene i Langsua inngår det også en besøksstrategi som viser at alle planlagte informasjons- og startpunkter ligger i landskapsvernområder eller like utenfor verneområdene. Dette er en bevisst strategi fra verneområdestyret sin side for å kanalisere ferdsel og skjerme verneverdier sentralt i nasjonalparken. Denne strategien gjelder også for tekniske installasjoner som kan påvirke ferdselsmønsteret i området.

Vi mener klagers henvisning til en tilsvarende sak i Rondane nasjonalpark ikke har direkte betydning for utfallet av denne saken. Nasjonalparkstyret for Langsua må gjøre egne vurderinger ut fra naturforholdene på stedet og de strategiske vurderingene som ligger til grunn for retningslinjene i forvaltningsplanen/besøksstrategien.

Det er for oss noe uklart hvordan nasjonalparkstyret har vurdert forholdet til verneformålet og naturmangfoldloven § 48. Under enhver omstendighet vil inngrep som oppføring av sikteskiver kunne komme i strid med verneformålet både med hensyn til selve inngrepet, og konsekvensene av uheldig kanalisering av ferdsel. Tilrettelegging for ferdsel og bruk av nasjonalparken skal primært skje uten denne type tekniske innretninger.

Vi ser også at det er ulike synspunkter på betydningen av presedens ved en eventuell tillatelse. Dette er etter vår oppfatning mulige konsekvenser som nasjonalparkstyret alltid skal vurdere når det gis tillatelser med bakgrunn i verneforskrifter. Tillatelser til naturinngrep og oppføring av tekniske installasjoner bidrar generelt til økt press for tilsvarende eller sammenlignbare tiltak. Dette er etter vår oppfatning hensyn som nasjonalparkstyret kan tillegge vekt i sin skjønnsmessige vurdering av denne saken.

I likhet med nasjonalparkstyret mener vi at ønsker fra avdøde Wollan ikke kan tillegges vekt ved nasjonalparkstyrets vurdering av søknaden.

Vi finner ikke grunnlag for å overprøve de vurderingene som ligger til grunn for nasjonalparkstyrets vedtak.

Forvalter har i mail til søker reiste spørsmålet om de har realitetsvurdert telefonbaserte løsninger, jfr. nasjonalparkstyrets vedtak av 02.11.2020. Prosjektgruppa svarer (sitat): *Vi har vurdert elektroniske løsninger, blant annet PeakFinder som har begrenset data for Norge. Vi kan ikke se at disse tilbyr tilfredsstillende løsninger mht brukervennlighet.*

Vurdering

Det nye i denne saken er at sikteskiva er innarbeidet fysisk i en restaurert steinvarde. Sånt sett er inngrepet mindre enn i forrige og tidligere behandlede søknaden referert ovenfor. Selv om inngrepet mindre har saken mange prinsipielle sider ved seg opp mot verneformålet til nasjonalparken og verneforskriftene der.

Nasjonalparkforvalter vurderte dette som en del av styresaken 02.11.20. Nedenfor er disse vurderingene sitert med kursiv.

Hensynet til verneformålet

Blir verneformålet i nasjonalparken fremmet? Vi henviser til verneformålet, og etter vår mening fremmer ikke denne typen tilrettelegging verneformålet (bevaring av et stort sammenhengende, vesentlig urørt og villmarkspreget område mv.). Vi kan lett undergrave hensynet til naturkvalitetene ved etablering av tekniske innretninger i nasjonalparken. Allmenheten skal samtidig i hht. formålsparagrafen gis anledning til uforstyrret opplevelse av naturen med liten grad av teknisk tilrettelegging. Tilrettelegging for friluftsliv er i denne sammenhengen underordnet naturvernet nedfelt i verneformålet. Tiltaket har mer karakter av et direkte friluftslivtiltak i et ellers tilrettelagt friluftsområde.

Spesielt om naturmangfoldlovens §48

Tiltaket representerer et varig fysisk tiltak som det generelt er forbud mot i nasjonalparken og i reservatene. Jeg mener at et fysisk tiltak av denne karakteren generelt sett overskrider grensen for hva som ansees nevneverdig i forhold til verneverdiene. Ut fra denne vurderingen alene (§48) kan det ikke gis unntak fra verneforskriften for disse to vernekategoriene.

I landskapsvernområdene er inngrepet i forhold til verneformålene normalt av begrenset karakter. Hovedtrekkene i landskapet forringes neppe, og det er muligheter for etablering uten at andre verneverdiene blir ødelagt. Det innebærer at etablering kan vurderes og evt. gjennomføres ved vei, på parkeringsplasser ol.

Presedens – forholdet til forvaltningsplanen

Brukerundersøkelsen fra 2015 viser at topturer er svært populært i Langsua. Det er minst tre organisasjoner som legger til rette for årlige «topptrimmer» og det i kommunikasjon med forvaltningen. Tiltakene som de utfører er midlertidige mht. skilting og merking siden valget av topper alternerer. Dette konkrete forvaltningsregimet er nå innarbeidet i forvaltningsplanen. En sikteskive er et permanent tiltak som således går mye lengre enn de tillatelsene vi har gjort for topturer.

I forvaltningsplanen inngår en besøksstrategi. Strategien legger opp til tilrettelegging i ytterkantene av verneområdene. Planlagte informasjons- og startpunkter ligger alle i landskapsvernområder eller like utenfor verneområdene. Dette er bevisst strategi for kanalisering av ferdselen for å ivareta verneverdiene sentral og dermed en forvaltning i tid og rom. Den strategien gjelder også for tekniske installasjoner ala sikteskiver ol.

Forvaltningsplanen med besøksstrategien fastsetter en differensiert forvaltning mellom nasjonalpark/reservat og landskapsvernområde basert på verneformålene og forskrifter. Det er nødvendig å holde på dette forvaltningsopplegget.

Er det ønskelig med slik teknisk tilrettelegging på flere topper i nasjonalparken? Dersom man gir en enkelt tillatelse i nasjonalparken, kan det lett komme opp forespørsler om flere. Jeg tror det derfor er vanskelig å nekte tilsvarende tiltak på andre topper. Samlet sett vil slike tiltak klart stride mot verneformålet fordi dette endrer naturforholdene med bla. inngrep i grunnen.

Forvalterne mener at disse vurderingene også er godt dekkende for den foreliggende søknaden både mht.:

- Ivaretagelse av verneformålet
- Manglende oppfylling av kriteriene for evt. å tillatelse etter naturmangfoldlovens §48
- Den klar presedensvirkningen og ut fra vedtatt forvaltningsplan med besøksstrategi.

Vi henviser til vurderingene ovenfor og til klagebehandlingen av forrige søknad i Miljødirektoratet som etter vårt syn underbygger et avslag også i denne saken. Vi mener at det ikke er grunn til å gjøre ytterligere vurderinger.

Styret har mulighet til å utøve et skjønn i denne saken. Dersom styret vedtar enn forslaget til vedtak, er det viktig at dette vedtaket begrunnes tydelig ut fra de forhold som saken berører.

Konklusjon

Vi anbefaler at tiltaket avslås.

Søker har sjekket ut elektroniske løsninger. Hvorvidt denne sjekken er fullstendig har vi ikke mulighet til å etterprøve. Uansett dagens status for slike løsninger er dette den framtidsrettede løsningen også ut fra de vedtak og vurderingene som er gjort i saken med basis i verneformålet.

Arkivsaksnummer: 2022/9176-1

Saksbehandler: Morten Liebe

Dato: 22.09.2022

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Langsua nasjonalparkstyre	24/2022	27.09.2022

Langsua nasjonalparkstyre - disponering av styrets midler 2022

Innstilling fra forvalter

Langsua nasjonalparkstyre bruker sine resterende midler for 2022 til følgende tiltak i prioritert rekkefølge:

- Kjøp av billedrettigheter og fotografering for Langsua-boka Kr. 80000,-
- Kunnskapsoppbygging – biologisk mangfold i Dokkfartet landskapsvernområde og tilgrensende områder i nasjonalparken. Kr. 50000,-
- Profileringsmaterieell for nasjonalparken til bruk under arrangementer og på knutepunktet Kr. 20000,-

--- slutt på innstilling ---

Saksopplysninger

Styrets budsjett for 2022 er kr. 270000,-. Forbruket til styrets virksomhet i år er stipulert til kr. 120000,-. Inne i sistnevnte beløp ligger en buffer for evt. ennå ikke mottatte krav fra tidligere i år g styreleders møter med forvalterne.

Det betyr at det pr. dato er ca. kr. 150000,- disponibelt til andre tiltak. Styret står fritt til å disponere dette beløpet til fordel for Langsua.

Vurdering

Forvalterne har gått gjennom pågående og aktuelle tiltak.

Kjøp av bilderrettigheter fra Thor Østbye – bokprosjektet.

Det er framdrift i bokprosjektet både mht. å skrive artikler og gjennomført fotografering i sommer. I første omgang det nødvendig å dekke kostnadene ifbm. fotograferingen i regi av Thor Østbye. Dette er viktig for framdriften med boka. Ved å dekke denne utgiftene vil nasjonalparkstyret få fri rettighet til et visst antall bilder til en pris på kr. 3 – 3500 pr. bilde.

Vi foreslår at styret bruker kr. 80000,- til dette prosjektet.

Prosjekt Verksodden – fase 2 etablering.

Det har vært manko på kr. 350 – 400000,- til nasjonalparkdelen i dette prosjektet. Det er i september sendt søknad om midler både til Sparebankstiftelsen og til Miljødirektoratet. Sistnevnte har nylig bevilget kr. 400000,- til slutføringen av nasjonalparkdelen. Dette betyr at vi kan gjennomføre denne delen av punktet. Sør-Fron kommune jobber videre med finansiering av resterende i samarbeid med oss.

Det betyr at det ikke er behov for ytterligere midler sett fra vår side.

Opprydding av søppelhaug i Kjølaåne naturreservat

En gammel søppelfylling ble oppdaget av forvalter i høst. Her må vi inn med en minigraver og lastebil eller traktor med henger.

Vi foreslår at dette settes opp i tiltaksplanen for 2023.

Kunnskapsoppbygging – biologisk mangfold i Dokkfartet landskapsvernområde og tilgrensende områder i nasjonalparken.

Prosjekt var opprinnelig inne i lista for 2022 med ble nedprioritert av styret etter tildelingen fra M.dir. for 2023. Behovet er klart til stede ut fra trafikken og ferdselen i dette området, og nytten av mer kunnskap når det gjelder kanalisering av ferdsel, ifbm. div. skjøtselstiltak og tiltak i regi av andre.

Vi foreslår at styret bruker kr. 50000,- til dette prosjektet.

Profileringsmateriell for nasjonalparken til bruk under arrangementer og på knutepunktet

Vi er lite «synlige» når vi deltar på slike arrangementer. Det kan omfatte enklere typer profileringsmateriell og materiell i tillegg til brosjyrer. Vi har heller lite å bidra med i konkurranser og naturstier spesielt ovenfor barn og unge. Ovennevnte kan gjelder også styrets medlemmer.

Vi foreslår at styret bruker kr. 20000,- til dette.

Konklusjon

Vi foreslår at resterende midler for 2022 benyttes til følgende tiltak i prioritert rekkefølge:

- Kjøp av billedrettigheter og fotografering for Langsua-boka Kr. 80000,-
- Kunnskapsoppbygging – biologisk mangfold i Dokkfartet
landskapsvernområde og tilgrensende områder
i nasjonalparken. Kr. 50000,-
- Profileringsmateriell for nasjonalparken til bruk under
arrangementer og på knutepunktet Kr. 20000,-

Arkivsaksnummer: 2022/1345-5

Saksbehandler: Morten Liebe

Dato: 22.09.2022

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Langsua nasjonalparkstyre	25/2022	27.09.2022

Klage på avslag for opplag båt - Oppsjømyra naturreservat

Innstilling fra forvalter

Langsua nasjonalparkstyre opprettholder sitt vedtak av 22.02.22 (sak 10/2022) om at klager ikke gis tillatelse til å ha båtopplag i Oppsjømyra naturreservat. Det har ikke framkommet nye opplysninger i klagen som kan kvalifisere for endring av vedtaket.

Vedtaket begrunnes med det som er fastsatt i vedtatt forvaltningsplan av juni 2020, og spesifikt til retningslinjene der vedr. båtopplag i Oppsjømyra naturreservat der det er foretatt en klar grenseoppgang.

--- slutt på innstilling ---

Dokumenter i saken

- Klage fra søker, gjengitt nedenfor.

Saksopplysninger

Opprinnelig søknad:

Har en båt på Snærespullen sammen med Hjalmar Hesjehagen som brukes til fiske på Snæra av oss med barn og barnebarn. Hjalmar er dårlig til beins og båten er derfor lagt ved letteste adkomst. Båten har vært en vesentlig faktor for å få den yngre garde til å sette pris på det frie livet i fjellet. Videre har jeg en liten båt liggende på Dokkvollan for å komme til fiskeplasser på baksida av Dokkvatnet. Ber om tillatelse til å ha disse liggende slik at vi kan nyte friluftslivet slik vi er vant til. Venter på positivt svar med opplysning om hvordan båtene skal merkes.

Styret gjorde i møte 22.02.22 (sak 10/2022) følgende vedtak:

Bjørn Skjerven gis ikke tillatelse til opplag av båt i Oppsjømyra naturreservat under henvisning til vedtatt forvaltningsplan for verneområdene i Langsua, jfr. verneforskriftens §7m.

Til grunn for dett vedtaket forelå følgende fakta og vurdering fra forvalter (utdrag fra styresaken):

Hovedformålet med Oppsjømyra naturreservat er å ta vare på et spesielt myr- og våtmarksområde og et svært viktig leveområde for sjeldne og sårbare plante- og fuglearter. Nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til opplag av båt, §7m i verneforskriften.

Forvaltningsplan

Sitat: I innsjøen Snæra i Oppsjømyra naturreservat kan Gausdal fjellstyre ha opplag av båter ved innløpet til Snærespullen. På samme sted kan eier av hytte på øya i innsjøen lagre en båt.

Vurdering

Saken legges fram for styret siden den omhandler prinsipielle sider i forhold til vedtatt forvaltningsplan. Forvaltningsplanen (referert ovenfor) er klar på handlingsrommet mht. opplag av båt i Dokkfaret Ivo og i Oppsjømyra naturreservat.

I Snæra (Oppsjømyra naturreservat) har forvaltningsplan gått opp en grense for hvem som kan lagre båt. Søknaden fra Bjørn Skjerven avslås på dette punktet. Det må bemerkes at vernegrensen ikke går helt opp til Ormtjønnvegen. Det må være opp til Statskog å vurdere om båt kan legges i veikanten utenom verneområdet.

Presedens

Vi viser til forvaltningsplanens retningslinjer, og påpeker at disse må følges. Dersom disse avvikes vil saken være presedensskapende.

Konklusjon

Opplag av båt som omsøkt innenfor Oppsjømyra naturreservat tillates ikke, jfr. retningslinjene i forvaltningsplanen

Klagen (sitat)

Vil med dette klage på vedtaket gjort av nasjonalparkstyret for Langsua som jeg har blitt informert om av Statskog. Styrets eneste oppgave er såvidt jeg vet å ivareta naturmangfoldet. Jeg har båten liggende ca. 25m inn fra grensa til Oppsjømyra naturreservat og begriper ikke at dette kan skade naturmangfoldet mer enn om jeg skal trekke båten de 25m hver gang den skal brukes.

Håper på positivt svar men i motsatt fall vil jeg ha en forklaring på hvordan Gausdal fjellstyres kommersielle virksomhet med båtutleie inne i reservatet, som også er utvidet med utleie av kajaker, kan være til mindre ulempe for naturmangfoldet enn om jeg har liggende en båt noen m innenfor grensa og brukes 5 - 6 ganger i året.

Nasjonalparkstyret kan endre sitt vedtak til fordel for klager eller styret kan opprettholde opprinnelig vedtak. I sistnevnte tilfelle går saken til sluttbehandling i Miljødirektoratet.

Vurdering

Vi viser vurderingene i sak 10/20022, og supplerer med følgende utdrag fra vedtatt forvaltningsplan - sitat:

I Oppsjømyra NR kan rettighetshaverne samt de som leier av fiske med båt på stedet av disse bruke robåt på Snæra i forbindelse med fiske. Robåt ol. kan brukes etter 20. juni av andre på Snæra.

Det betyr at søker kan bruke båt på Snæra etter 20 juni som alle andre dersom vedkommende finner en annen opplagsplass utenfor reservatgrensen. Hensynet til fuglelivet (hekking/oppvekst) er ivaretatt ved denne datofastsettingen i verneforskriften og vedtatt forvaltningsplan.

Vi legger vekt på at en tillatelse til opplag vil være klart presedensskapende (jfr. styresak 10/2022) på den måten at andre også fall må gis tillatelse opplag i reservatet. Det vil da kunne føre til økt ferdsel, forstyrrelse og slitasje på vegetasjon i den viktige strandsonen som skal bevares. Et økt omfang vil stride mot verneformålet og forvaltningsplanen.

Den grenseoppgangen som er gjort i forvaltningsplanen dvs. i forhold til Gausdal fjellstyre er knyttet til dem som fiskerettshaver og utnyttelsen av denne ressursen. Dette er en grensegang som er gjort i vernesaken med videre konkretisering i forvaltningsplanen. Det at de også leier ut kajakk er ikke forbudt ihht. verneforskriften, og det blir kun gjort etter 20. juni som fastsatt i verneforskriften.

Konklusjon

Klagen tas ikke til følge, og opprinnelig vedtak opprettholdes.

ST 26/2022 Referatsaker

Langsua nasjonalparkstyre - orienteringssaker i møte 27.09.22 2022/1962

ST 27/2022 Delegerede vedtak

Søknad - Røssjøen NR - barmark - uttransport av felt hjortevilt - Hans Solbrekken Ruuds jaktlag 2022/2774

Delegert vedtak - Dispensasjon - Langsua NP - Oppsjømyra NR - uttransport av felt elg - Gausdal Fjellstyre 2022/8039

Endring av vilkår - Langsua NP - Oppsjømyra NR - uttransport felt elg - Gausdal fjellstyre 2022/8039

Delegert vedtak - dispensasjon - Espedalen LVO - motorferdsel barmark - kjørespor Vetafjellet - Grytlia seter - jaktlaget Grytlia 2022/6309

Delegert vedtak - dispensasjon - Espedalen LVO - Storhøliseter - parkering av campingvogn - Oppland og omegn hesteeierforening - 2022 2022/3516

Delegert vedtak - dispensasjon - Kjølaåne NR - fjerning av steiner fra skiløypetrase 2022 - Yddin og Javnlie Løypelag 2022/7171

Delegert vedtak - dispensasjon - Kjølaåne NR - fotografering med drone - Thor Østbye 2022/8972

Søknad - Røssjøen NR - trening av jakthund - Hans Solbrekken Ruuds jaktlag 2022/2783

Søknad - Haldorbu LVO - Kvittfeten - Haldorbu - Haldorbu Fellesdrift 2022/7270

ST 28/2022 Eventuelt

ST 29/2022 Faglig innslag